

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 868/2015
07.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.В., због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В., адв. Н.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 6К бр. 378/14 од 23.03.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 157/15 од 28.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 07.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В., адв. Н.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 6К бр. 378/14 од 23.03.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 157/15 од 28.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини 6К бр. 378/14 од 23.03.2015. године окривљени М.В. оглашен је кривим због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени за време од једне године од дана правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати на име паушала износ од 3.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 20.273,00 динара и оштећеној на име трошкова кривичног поступка износ од 144.055,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећена ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 157/15 од 28.07.2015. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног и његовог браниоца, а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 6К бр. 378/14 од 23.03.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 157/15 од 28.07.2015. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.В., адв. Н.Н., због повреде закона из члана 485. став 1. и 3. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем или пак да сходно одредби члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи првостепену одлуку и одлуку по редовном правном леку, тако што ће окривљеног ослободити оптужбе.

Врховни касациони суд је, у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепену и поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивања на то у чему се она састоји.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају бранилац окривљеног М.В., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док у образложењу захтева наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, а наиме да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, а што представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Међутим, образлажући истакнуту повреду из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је суд у поновљеном поступку након што је извео све релевантне доказе, поновио одбрану окривљеног, прочитао

исказе саслушаних сведока, саслушао вештака медицинске струке др Д.П., који је појаснио суду да је критичном приликом могло доћи до самоповређивања оштећене М., која је у фази промене пола, те да медицинска документација није валидна, ипак закључио да је окривљени извршио предметно кривично дело из члана 137. став 1. Кривичног законика иако би се из чињеничног описа датог у оптужници могло закључити да се ради о кривичном делу увреде које се гони по приватној тужби. Поред тога, бранилац окривљеног истиче да и према судскомедицинском вештачењу распореда повреда и промена као и о њиховим карактеристикама се искључује могућност да су исте могле настати путем физичког мучења и злостављања оштећене, чиме се практично указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа у правноснажној пресуди, а што по оцени Врховног касационог суда не представља разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, због чега је исти оцењен као недозвољен.

Надаље, у захтеву за заштиту законитости као дозвољен разлог подношења захтева истиче се и повреда закона из члана 439. став 1. ЗКП, јер у конкретном случају нема радње злостављања односно повреде људског достојанства као елемента кривичног дела. Међутим из образложења захтева произилази да је нелогичан и неприхватљив закључак првостепеног суда да је оштећена М. као пасивни субјекат, који је у емотивној вези са сведоком малолетном С., осетила да јој је повређено „људско достојанство“ и то на начин који код „просечног грађанина“ и у односу на важеће норме, представља повреду људског достојанства, при чему првостепени суд не наводи начин на који је окривљени повредио достојанство оштећене М., што све по ставу браниоца још више чини нелогичним закључак суда о кривици окривљеног М.В. Осим тога и наводима да је вештак др Д.П. свој налаз и мишљење од 23.08.2012. године дао без прегледа оштећене и своје мишљење засновао само на основу медицинске документације, у суштини се оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања и оцена доказа у правноснажној пресуди, а што сагласно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости.

Надаље, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног се истиче да је дргуостепени суд у поновљеном поступку повредио право одбране окривљеног јер није одлучио о изузећу судије чије је изузеће тражено, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, а што такође не представља разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да су у поднетом захтеву само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено (члан 438. став 1. тачка 7) и члан 439. тачка 1) ЗКП), а да се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева (члан 438. став 1. тачка 3) ЗКП, погрешно и непотпуно утврђено чињенично

стање и оцена доказа), то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.В., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП-а, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**